

Hlavním tématem této diplomové práce je problematika kreolštin portugalského základu - jejich vymezení vzhledem k ostatním jazykům a hlavně jazyku základu - portugalštině. Ukázali jsme, že tendencí moderní lingvistiky je vnímat kreolštiny obecně jako samostatný jazykový systém.

Studium teoretických prací nám ukazuje výjimečnost kreolštin, zejména při jejich vzniku, a představuje nám rozsáhlou terminologii, která tyto jazyky popisuje. Právě proto, že je někdy obtížné z čistě jazykového hlediska určit přesný rozdíl mezi pidžinem a kreolštinou, zdá se nám základní terminologie kreolistiky pro popis kreolštin nezbytná. Kreolštiny portugalského základu, které jsme představili, jsou stále významné, zejména v africké oblasti. V Asii jsme byli svědky dekreolizace či vymizení kreolštin. Také jsme ukázali, že se jedná o velmi rozsáhlou oblast, která nabízí mnoho témat nejen pro kreolistiku, jazykovědu jako takovou a její pro příbuzné obory (hlavně sociolingvistika), ale i pro historii (historie osídlování, otrokářského systému, vztah jazyka a historie apod.) či etnologii Gazykjako významná charakteristika komunit).

Na příkladu kabuverdianu jsme sledovali jednotlivé rysy, které jsou typické pro kreolské jazyky. Srovnávali jsme její systém s portugalštinou, protože se jedná o jazyk, se kterým je kabuverdianu stále v intenzivním kontaktu. Z fonologického hlediska představuje vlastní systém, který byl pravděpodobně ovlivněn jazyky substrátu. Změny ovšem nebyly tak velké jako u dalších kreolštin portugalského základu. Z lexikální stránky se kabuverdianu nejvíce podobá portugalštině, jak ostatně logicky vyplývá z její pozice slovního základu (lexifier). Po stránce syntaktické jsme dospěli k závěru, že kabuverdianu dodržuje pevný větný pořádek a až na vyjímky se neodlišuje od systému portugalštiny.